

Lurkó

Készült a Sucht Schweiz Bobby
című kiadványa alapján

SUCHT | SCHWEIZ

Az eredeti grafikákat tervezte:
Gaelle Pecoraro, www.organicdesign.ch

Magyar változat:
Frankó András

Kiadja a Magyar Máltai Szeretetszolgálat
Budapest, 2018

ISBN 978-615-80624-6-6

„A kiadás
az Európai Unió támogatásával
az EFOP-1.4.1-15-2016-00001
„Integrált gyermekprogramok
szakmai támogatása”
c. projekt keretében valósult meg.”

Lurkó

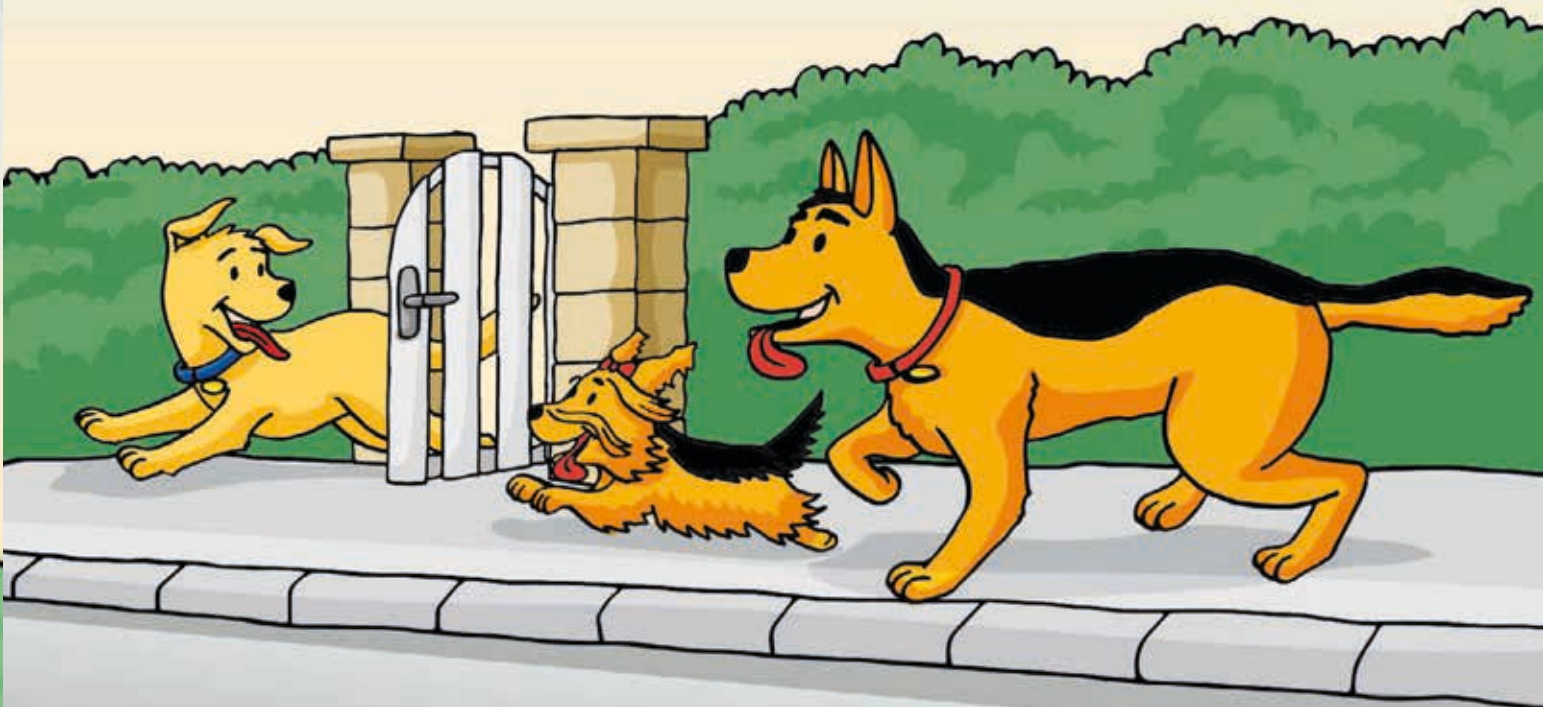
Hol volt, hol nem, volt egyszer kiskutya,
akit Lurkónak hívtak. Hosszú füle és pajkos
kicsi szeme volt.

Lurkó szerette, amikor Palkó a gazdája
játszott vele, vagy amikor csak együtt
sétáltak a parkban.

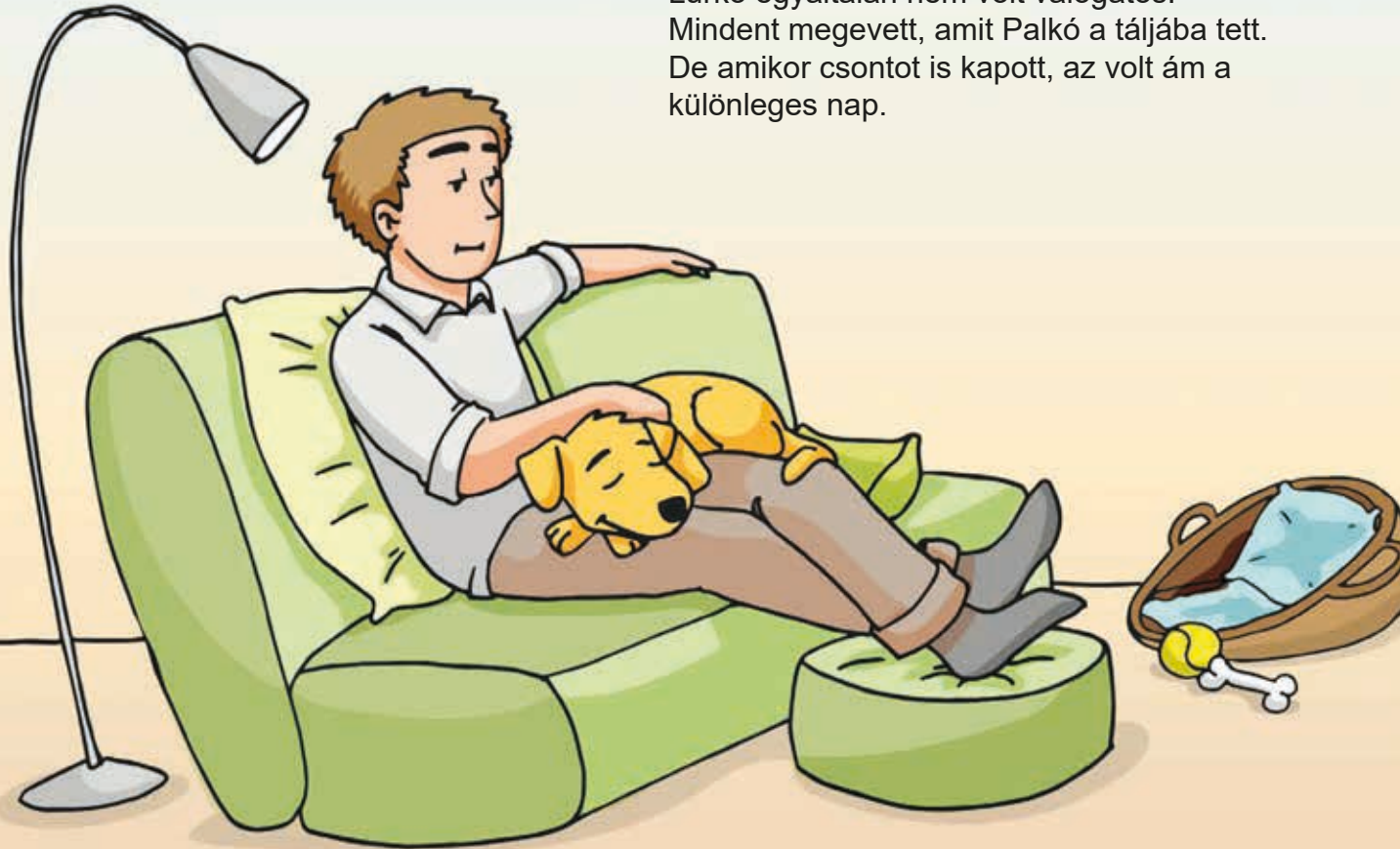

Szeretett elrejtőzni a kertkapu mögé, amikor Kajla, a szomszéd kutyája, vagy Pamacs, a kutyakislány megjelentek az utca túloldalán.

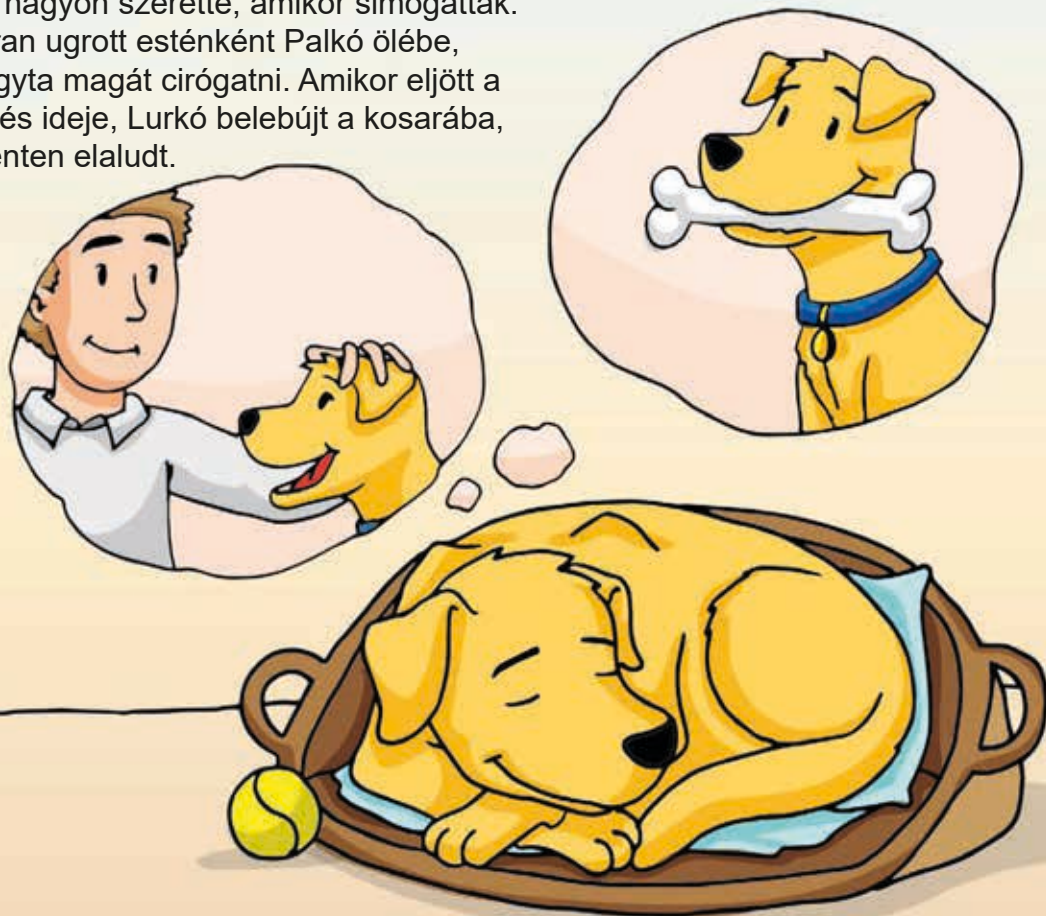
Lurkó boldog ugatással köszöntötte őket. Ők is visszaugattak, így üdvözölték egymást.

Lurkó egyáltalán nem volt válogatós.
Mindent megevett, amit Palkó a táljába tett.
De amikor csontot is kapott, az volt ám a
különleges nap.

Lurkó nagyon szerette, amikor simogatták.
Gyakran ugrott esténként Palkó ölébe,
és hagyta magát cirógatni. Amikor eljött a
lefekvés ideje, Lurkó belebújt a kosarába,
és menten elaludt.

De voltak olyan dolgok is, amelyeket Lurkó nem nagyon kedvelt: nem szerette az esős napokat, és nagyon nem tetszett neki, amikor Palkó elfelejtett gondoskodni róla.

Egy nap Palkó elfelejtette sétálni vinni Lurkót. És elfelejtette feltölteni Lurkó tálját. És elfelejtette megsimogatni is.

Lurkó nagyon szomorú volt azon az estén. Éhes volt és egyedül érezte magát.

Egész délután várta, hogy a gazdája végre gondoskodjon róla. De elege lett a várakozásból.

Szájába vette a pórázát, és nagy lendülettel Palkó mellé ugrott.

De Palkó nem vette észre őt. Lurkó nyüszíteni kezdett: „Hé, elfelejtetted a sétánkat!” De Palkó még csak meg sem hallotta.

Így aztán Lurkó a gazdája ölébe ugrott... és akkor Palkó valamit olyat tett, amit eddig még soha: dühösen eltolta magától Lurkót.

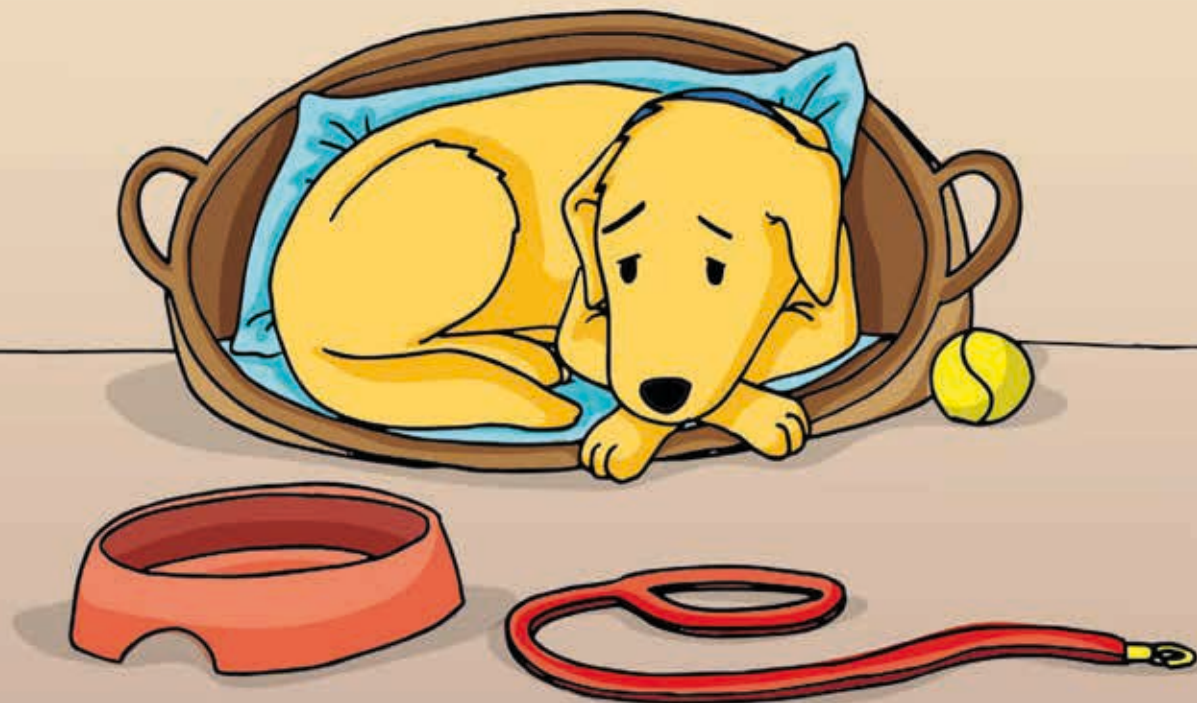

Lurkó lehorgasztotta a fejét, és visszakúszott a kosarába. Nagyon szomorú volt.

Vajon miért dühös rám Palkó? Biztos, hogy valami nagyon rosszat tettem!

Lurkó töprengett, gondolkozott, de nem tudta kitalálni, mit tehetett azért, hogy büntetést érdemeljen. Egyre szomorúbb, és egyre éhesebb lett.

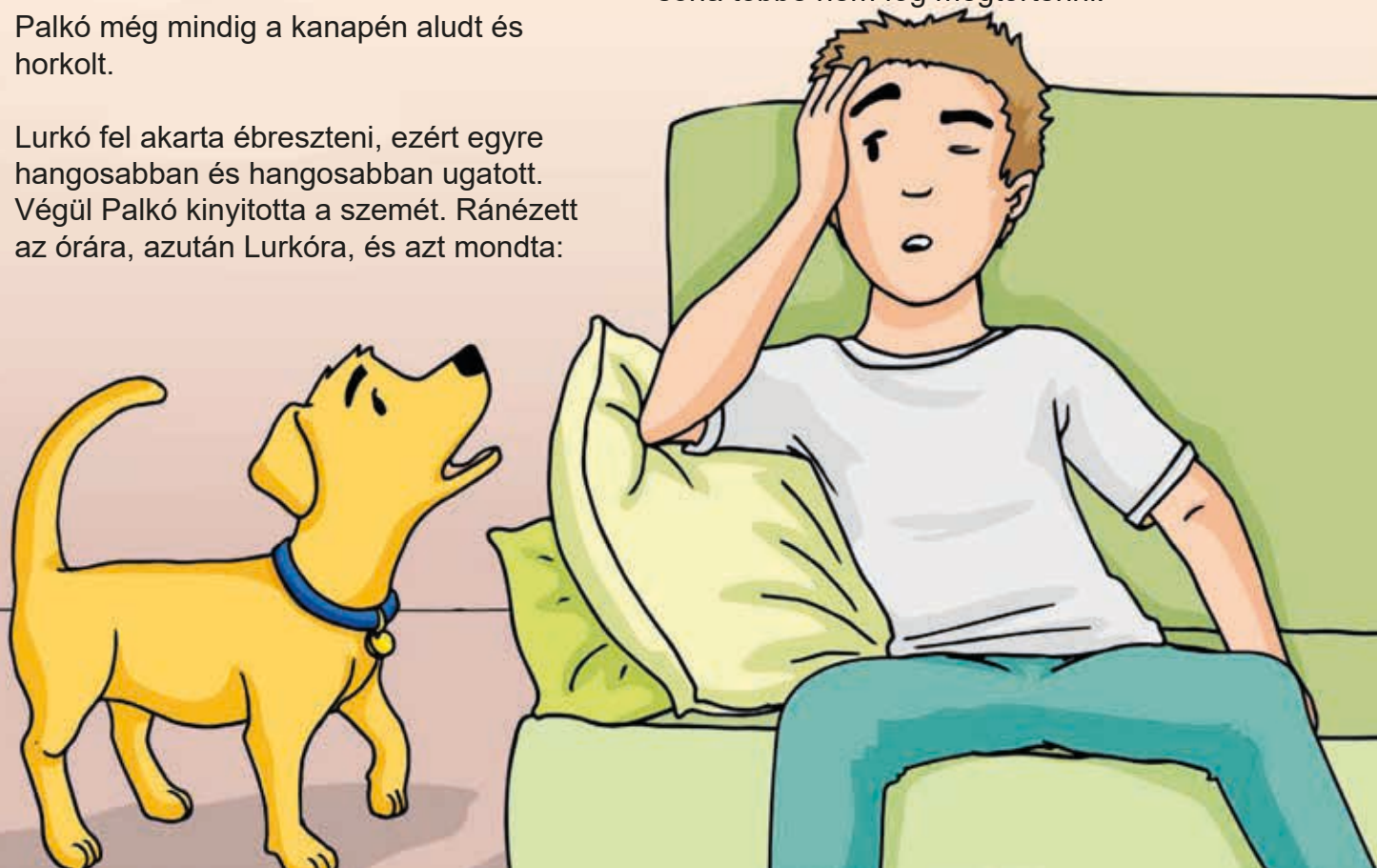

– Vau, vau... Itt az ideje vacsorázni!

Palkó még mindig a kanapén aludt és horkolt.

Lurkó fel akarta ébreszteni, ezért egyre hangosabban és hangosabban ugatott. Végül Palkó kinyitotta a szemét. Ránézett az órára, azután Lurkóra, és azt mondta:

– Ó, sajnálom. Elfelejtettelek megetetni! Ez soha többé nem fog megtörténni!

A következő napokban Palkó rendesen gondoskodott Lurkóról, ahogyan megígérte.

De egyszer csak Palkó megint elfelejtette sétálni vinni Lurkót. A tálját is elfelejtette feltölteni. És még a simogatást is elfelejtette.

Aznap, Palkó nagyon szomorúnak látszott. Azt mondta Lurkónak, nagyon sajnálja.

De aztán megint elfelejtett gondoskodni
Lurkóról - aztán újra meg újra elfeledkezett
róla.

Lurkó észrevette, hogy a gazdája teljesen
megváltozik olyankor, amikor megfeledkezik
róla.

Azt is észrevette, hogy azokon a napokon mindig furcsa szagú üvegek vannak a nappaliban.

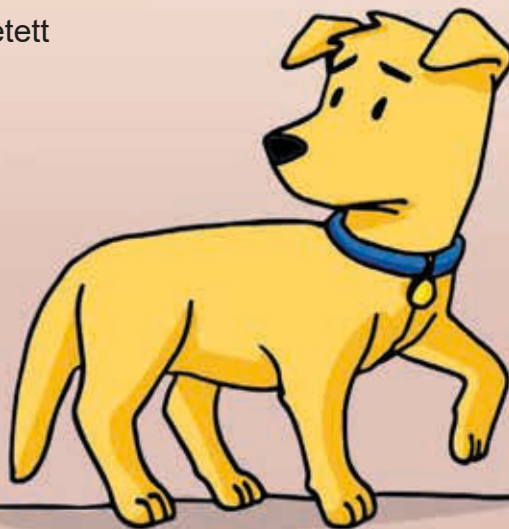
Lurkó nagyon magányosnak érezte magát.

Egyre bánatosabb,

és szomorúbb lett.

Közben azon törte a fejét, vajon mit követett el, hogy Palkó így bánik vele.

Amikor Palkó újra elfelejtett sétálni vele, Lurkó dühös lett, és úgy döntött egyedül megy le a parkba.

Kiment az utcára, ahol összetalálkozott Kajlával, a szomszéd kutyaival.

– Szia Lurkó! Régóta nem láttalak már a parkban!... Mondd csak, ma teljesen egyedül mész sétálni?

– Nos, tudod... elég idős vagyok már... és nincs szükségem többé gazdára, aki állandóan kíséretet.

De Lurkó egyáltalán nem érezte magát elég idősnek. Éppen ellenkezőleg, nagyon is kicsinek és boldogtalannak érezte magát, de nem merte elmondani az igazat.

Mit mondjon Kajlának? Hogy Palkó már nem törődik vele?

És ha Kajla megkérdezné miért, mit válaszolna rá? Hogy nem tudja..., hogy nem érti. Hogy ő megpróbál mindig jó kiskutya

lenni, de úgy látszik ez nem elég Palkónak ahhoz, hogy vigyázzon rá!
Lurkó szégyellte elmondani, mi folyik otthon.

Palkó egyre különösebb lett, Lurkó pedig egyre bánatosabb és gondterheltebb.

Elgondolkodott. Talán megbetegedett a gazdája? Szerette volna, ha Palkó elmegy az orvoshoz. De nem ment.

Lurkó nem akart többé a parkba menni. Egész nap bent maradt a kertben, és csak hallgatta a házból kiszűrődő hangokat.

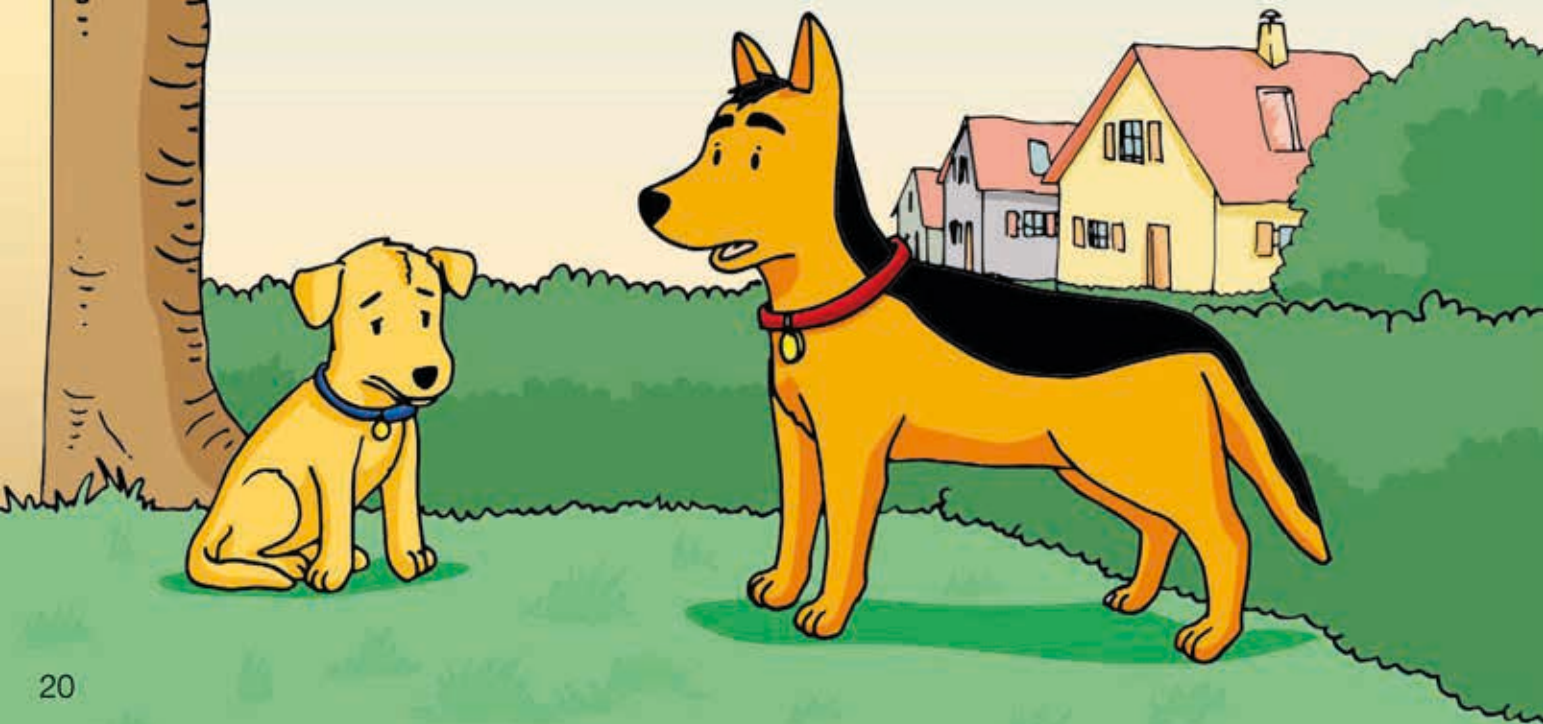

Aztán egy nap Kajla átugrott a kerítésen,
hogy meglátogassa Lurkót.

– Mi folyik itt, Lurkó? Látom, hogy nem érzed jól magad!
Nagyon szomorúnak tűnsz, már nem jársz sétálni, és a
gazdád se lehet látni!

Lurkó nem tudta mit válaszoljon.

– Tudod, Pamacs egyszer elmesélte, hogy ő is tapasztalt már ilyesmit. A gazdája néha megfélekedett róla, Pamacs nem értette, miért. A házban sok furcsa szagú üveg hevert. Egy nap Pamacs gazdája elmondta, hogy alkoholbeteg lett. Elment az orvoshoz, aki segített neki, hogy jobban érezhesse magát.

– Alkoholbeteg? Mi az az alkohol? – kérdezte Lurkó.

– Ó, Pamacs ezt sokkal jobban el tudja magyarázni neked, mint én. Azt hiszem, ez valami olyasmi, amit az emberek megisznak.

– Az alkohol az embereket felszabadultabbá és gondtalanabbá teheti. De ha túl sokat isznak belőle, akkor nagyon betegek lehetnek tőle. – mondta Kajla.

Most kezdte megérteni Lurkó miért sorakoztak a házban néha azok a furcsa szagú üvegek. És miért változott meg Palkó kedve egyik pillanatról a másikra. Palkó valószínűleg sokat ivott, gondolta Lurkó.

Kajlának pedig azt mondta:

– Ez lehetett az oka annak, hogy miért felejtett el Palkó enni adni, sétálni vinni, megsimogatni! Én meg arra gondoltam, hogy haragszik rám!

Kajla meglepetten nézett Lurkóra.

– Nem, a gazdád nem haragszik rád. Palkó biztosan elfelejt dolgokat, mert túl sok alkoholt iszik!

Lurkó hirtelen egészen könnyűnek érezte magát. Olyan volt, mintha egy nagy kő esett volna le a szívéről.

Kevésbé érezte magát magányosnak, szomorúnak és gondterheltnak, mert megértette, hogy mindez nem az ő hibája volt.

Lurkó megint sokkal jobban érezte magát

Kajla megbökte Lurkót az orrával. – Na gyere, sétáljunk egyet a parkban! El is indultak.

Rájött, hogy nem rossz kiskutya ő, és nem az ő hibája, hogy a gazdája beteg.

Végül azt is megértette, mi történik otthon. Talán egy nap Palkó elmegy majd az orvoshoz, és hagyja magát kezelni.

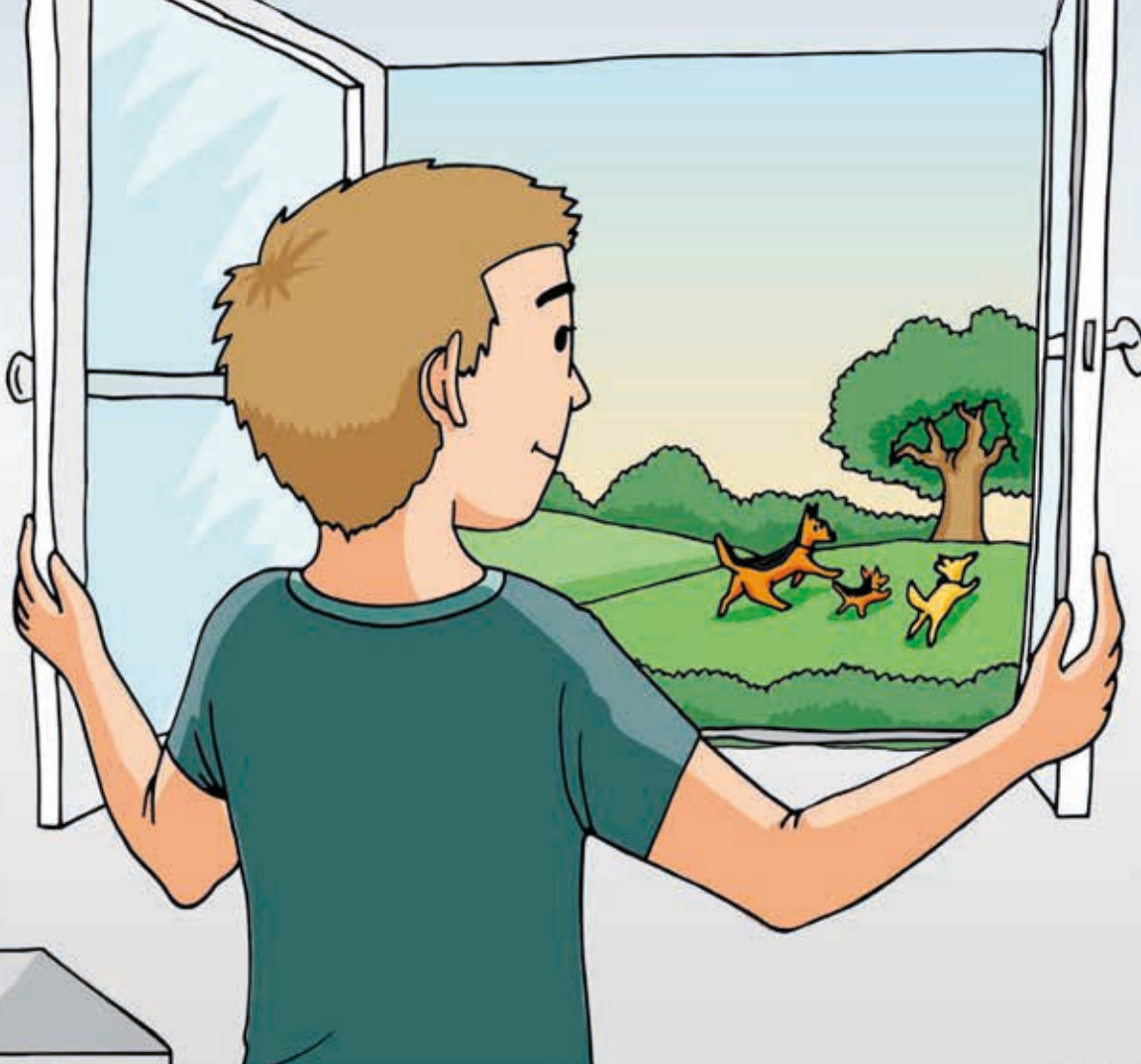
Lurkó felszabadult örömmel ugatott. Megnyugodott, és már sokkal kevésbé érezte egyedül magát.

Voltak barátai, akikkel játszhatott, és sétálhatott a parkban..., és ha újra elszomorodna, csak át kell ugrania a kerítésen, és máris újra velük lehet.

Palkó kinézett az
ablakon, nézte
Lurkót, ahogy a
parkban rohangált.

Azon tűnődött mit
mondhatott Kajla
az ő Lurkójának,
amitől olyan vidám
lett.

És te...

Mit gondolsz miért lett Lurkó szomorú?
Miért nem akart többé elmenni otthonról?

Mi történt a mesében, amiért
a végén Lurkó visszament a
parkba?

Előfordul néha, hogy olyan szomorú vagy és annyira egyedül érzed magad, mint Lurkó?

IGEN: Mit csinálsz akkor? Beszélsz erről valakivel?
Van valaki, akivel beszélhetnél róla?

NEM: Ha szomorú lennél, mit tennél?
Beszelnél erről valakivel? Kinek mondanád el?

Sokan vannak olyanok, akik mint Palkó vagy Pamacs gazdája, túl sok alkoholt isznak.
És sok olyan gyerek van, mint Lurkó, aki szomorú és magányos,
és azt hiszi, hogy valamit rosszul csinált.

A www.kimondhato.hu/lurko oldalon található még négy mese Lurkó hét-köznapijairól, szenvedélybeteg szülők gyermekei számára.

A történetek és a kapcsolódó anyagok segítenek szóba hozni a szülői szenvedélybetegség kérdéskörét. A négy mese úgy eleveníti meg a kiskutya tapasztalatait ahogyan azt a szenvedélybeteg szülők gyermekei is megélhetik.

A történetek mellett található egy pedagógiai kísérő füzet is, valamint további hasznos anyagok a 4-8 éves gyermekekkel dolgozó szakemberek részére.

Lurkó egy kiskutya, gazdájának Palkónak alkoholproblémái vannak. Ha Palkó dühös vagy nem gondoskodik Lurkóról, a kiskutya úgy gondolja, hogy ez az ő hibája miatt történik így. Lurkó helyzete sok olyan gyermek mindennapi életét írja le, akinek szülei mentális problémával küzdenek. Amikor az apa vagy az anya függőbeteg, vagy depressziós, a gyerekek gyakran nem értik, mi történik, és nem tudják, hogy mit kellene csinálniuk. Ez általában arra készteti őket, hogy felelősnek érezzék magukat szüleik betegségével kapcsolatban, miközben nem mernek beszélni róla.

Lurkó története és a könyv végén található kérdések a nem érintett gyerekeknek is bemutatják, hogy léteznek ilyen nehéz családi helyzetek. A fiktív elbeszélés lehetővé teszi számukra, hogy az érintett gyermekek helyzetével empatizáljanak. Azoknak a gyerekeknek, akik szenvedélybeteg szülővel élnek együtt, segít abban, hogy a saját helyzetükre vonatkoztassák a történetet, és felismerhessék, hogy beszélniük kell róla, és segítséget kell kérniük.

A mesét felolvasó felnőttek további információkat találnak a www.kimondhato.hu/szenvedelybeteg-szulok-gyermekei/ weboldalon.